

Der er nu indgået et forlig mellem regeringen og Venstre, og en række andre borgerlige partier har tilsluttet sig det. Resultatet af det er nogle få ændringsforslag, som trækker i den rigtige retning. Dem vil Fremskridtspartiet selvfølgelig stemme for, men det er ikke nok til, at vi kan stemme for selve lovgivningen. Der er mange alvorlige ting heri, det var der også tidligere, men det bliver jo endnu værre nu.

Det er jo en opstramning i forhold til den oprindelige landbrugslov. Det er rigtigt, at vi nu har mulighed for, at de ejendomme, man kan lægge sammen, må gå op til 125 ha, i det oprindelige lovforslag var det 3 gange 100 ha, men på nuværende tidspunkt kan man jo sammenlægge 3 gange 150 ha.

Noget, som jeg finder alvorligt i lovforslaget, er, at der fortsat er indbygget et krav om, at man skal eje den jord, man har brug for, for at få det til at gå op med harmonikravene. Det lyder jo rigtigt i første omgang, men det er jo sådan, at der bliver mere og mere specialproduktion, enten man kan lide det eller ej. Nogle specialiserer sig i kødproduktion, andre i planteavl. Det vil så sige, at de, der er specialister i kødproduktion, måske ikke har så meget jord, at de kan opfylde harmonikravene, men så laver man en aftale med naboen, eller hvem nu der har en planteavlsproduktion.

Der er lempet lidt på reglerne i det forlig, der er indgået, men jeg mener, at der slet ikke skulle være nogen restriktioner. Enten man kan lide det eller ej, så vil det ud i fremtiden mere og mere blive specialproduktion; det er der i alle andre lande, og det bliver der også i vores landbrugsland Danmark. Det er noget, som jeg ser som et alvorligt problem og i særdeleshed nu, hvor der er indgået et forlig blandt alle partierne minus SF, Enhedslisten og så Fremskridtspartiet, for det bliver jo vanskeligt at lave om på det her. Men jeg er sikker på, vi kommer til det på et tidspunkt.

Fremskridtspartiet vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet af forligspartierne. Vi kan så ikke stemme for ændringsforslag, der er stillet af SF og Enhedslisten. Selve lovgivningen kan vi ikke lægge navn til, for vi er overbevist om, at det mere ligner – hvis jeg må bruge udtrykket – romantik end virkelighed at blive ved med at have så restriktiv en landbrugslovgivning herhjemme.

Vi skal jo tænke på valutaindtjeningen. Hovedvalutaindtjeningen står landbruget for, og det vil det sammen med dets følgevirkning

heder blive ved med i lang tid endnu. Derfor strider det efter vores opfattelse mod al sund fornuft at begynde at lægge bånd på valutaindtjeningsmuligheder.

Jeg ved udmærket, der er forskellige opfattelser af det her. Der er nogle, der synes, at det hele skal være økologisk produktion, og andre som mig, der mener, at vi skal opretholde så stor en fødevarerproduktion som muligt, for vi skal tænke på, om der ud i fremtiden er fødevarer nok i verden.

Der skal være plads til begge dele. Men som det her er lagt frem, vil det almindelige landbrug inden ret lang tid stå i store vanskeligheder, og derfor kan vi ikke stemme for lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er temmelig flot, at syv partier står sammen om en landbrugslov, der ikke er, som nogen af dem synes, den skulle være i virkeligheden. Det er da ret flot, og jeg synes, det er godt for landbruget. Vi har sagt fra starten, at det var vigtigt for landbruget, at der blev indgået et bredt forlig om landbrugsloven, og derfor vil vi heller ikke være spor fornærmet over, at vi ikke har været indkaldt til forhandlingerne.

Der kom et par imødekommelser – jeg vil ikke sige, at det var nogen, hverken vi eller CD fik – på overgangsreglerne, som var meget vigtige, og på 15 km-grænsen for forpagtning, som man ikke ville give dispensation for, når det drejer sig om de 27 øer. Jeg siger, at det var såmænd ikke nogen, vi fik. Der var nok nogle i forligskredsen, der også syntes, de var fornuftige, ellers havde vi nok ikke fået dem.

15 km-grænsen for øerne er selvfølgelig vigtig. Overgangsreglerne er betydelig vigtigere for mange flere, som kunne komme i klemme. Det beklagelige, når man skal opfylde de overgangsregler for hurtigt, er jo, at de var stærkt medvirkende til at give det her strukturpres, som vi bestemt ikke har ønsket.

De fleste andre partier, der har været på tællerstolen, har vidst, hvordan landbrugsloven skulle skrives, hvis de skulle have lavet den. Den lykkelige situation er jeg ikke i, så derfor er jeg såmænd heller ikke så ked af, at der er blevet et bredt forlig. Jeg har ikke vidst, hvordan landbrugsloven skulle være, for vi kan desværre ikke få det hele opfyldt i en landbrugslov. Vi er bekymret for den raserende strukturudvikling. Omvendt er vi heller ikke så enfoldige at